

[Justitsministeren.]

disse Enkeltheder vil egne sig bedst til at overvejes nærmere i Udvalget. Jeg kan dog nævne nogle af dem her. En af de første Ting, som kom frem, var en Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Henning Hasle, som efterlyste Justitsministerens Stilling til Spørgsmaalet om Ankenævnets Sammensætning. Dèr er jeg ikke i Stand til at sige noget bestemt i dette Øjeblik, ogsaa dèr er det min Mening, at Ankenævnet ikke skal sammensættes saaledes, at det først og fremmest bærer Præget af at være født af Undtagelserne, af at bringe hvad man kunde kalde Hævntankerne frem som de afgørende. Det er min Tanke, og den deles vel af alle andre, ved Ankenævnets Sammensætning at faa tilvejebragt en Ordning, der stemmer med, hvad der er Sæd og Skik efter den Arv, vi har paa Retsplejens Omraade.

Der blev fremdraget Spørgsmaal om Begrænsning af Adgangen til Appel og afæsket mig en Udtalelse om, hvorledes man er kommet til de Regler, Lovforslaget indeholder herom. Ja, det er det ikke svært at gøre Rede for. Det er en Selvfølge, at i Almindelighed, saaledes som det er efter vor Retsplejelov i øvrigt, er Adgangen til Anke af den afsagte Dom den Sikkerhed, som gives den, der tiltales, for at hans Sag bliver rigtigt behandlet, og for at en Fejl kan blive rettet. Men der er af de Sager, vi kommer til at behandle her, et saa overvældende Antal, som paa Forhaand er soleklare, hvor der foreligger Tilstaaelse om en lang Række Ugeringer og fuldt Bevis i øvrigt, saaledes at Dommens Rigtighed ikke kan drages i fornuftig Tvivl. At afskære Anke i saadanne Tilfælde har forekommet mig mindre betænkeligt end at give Anken fri, for at give Anken fri kunde medføre en uhyre Forhaling. Det kunde medføre, at Rammerne om Landsrettens Behandling af Sagerne sprænges fuldstændig.

Man er altsaa nødt til at vælge, om man skal begrænse Ankeadgangen eller man skal give den fri, om man skal give Anken helt fri og saa risikere, at Retsplejen kommer til at slæbe, at man kommer til at sprænge Apparatet for Appellen, eller om man tør forsvare at begrænse Adgangen til Anke for at sikre den hurtige Behandling ogsaa for Landsretten. Lovforslaget gaar den sidste Vej paa den Maade, at det indskyder Ankenævnet. Jeg henviser igen til, hvad jeg sagde før om Betydningen af Ankenævnets Sammensætning. Dèr kommer det

afgørende til at ligge. Det bliver ved Ankenævnets Autoritet, Retsplejens Værdighed hævdes og opretholdes.

Om andre Spørgsmaal, der er bragt frem i denne Debat, kan jeg undlade at udtale mig; dèr har den højtærede Støtsminister allerede sagt, hvad der skulde siges.

Det har været nævnt, om den Omstændighed, at Straffens Minimum sættes til 4 Aar, kunde føre til, at Personer, som burde straffes, undgaar Straf, fordi de nok er strafværdige, men af Domstolene ikke findes at have forskyldt saa stor en Straf. Jeg henviser herom til, hvad jeg ogsaa sagde ved Fremsettelsen, at der forberedes Lovbestemmelser, som paa anden Maade end ved Straf og med de Følger, som Domfældelse efter Straffeloven fører med sig, tager sig af de Værnemagere, som har et Regnskab at gøre op. Jeg gør ogsaa opmærksom paa en anden Ting. Ved Siden af dette Straffelovstillaeg bliver vor borgerlige Straffelov jo stadig bestaaende. Det vil nok vise sig, at naar vi ind under Straffelovstillaegget tager de grove Tilfælde, kan der være andre Tilfælde, som er strafbare efter den gældende Straffelov. Jeg har jo ikke haft Mulighed for at gaa alle de Tilfælde, som kan komme frem, igennem paa Forhaand, men jeg mener, at den gældende Borgerlig Straffelov virker ved Siden af Straffelovstillaegget og ogsaa vil kunne ramme nogle af dem, som Tillaegget efter sit Indhold ikke rammer.

Jeg tror, jeg kan begrænse mig til disse Enkeltheder og ikke behøver at gaa dybt ind paa, hvad der i øvrigt er sagt, og hvad jeg ogsaa godt kunde bemærke noget til. Jeg tror, at de Spørgsmaal, der har været fremme, faar deres Behandling og Overvejelse i Udvalget. Jeg vil derfor slutte med endnu en Gang at takke for Lovforslagernes Modtagelse og udtale Haabet om, at de hurtigt maa kunne gennemføres som Lov.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Bertel Dahlgaard: Jeg tillod mig at rette det Spørgsmaal til den højtærede Justitsminister, om han ikke havde overvejet, under hvilken Form der kunde gives Oprensning for dem, der ved Fejltagelse har været anholdt i Tiden efter 5. Maj. Jeg vil gerne bede Ministeren svare derpaa.

Minister uden Portefeuille (Jual Christensen): Jeg beklager, at Bemærknin-